

KERÉK IMRE

Orbis pictus

W. S. mester emlékére

Példázat

*Szinte földig húzza az ágat
a gyümölcsöt-ontó alázat,
míg este a fa belebágyad...
S makacsul kezdi újra másnap.*

Hólyagocskák

*Dülleszkedő kis hólyagocskák
zabálják föl a világ mocskát,
s amint alsó felük kipukkan,
fetrengnek szétfolyt mámorukban.*

Gyurgyalag

*Bugyborékoló, édes hangzatok
trillázzák az aranyló nyár beteltét.
Hallgasd a kéktollú gyurgyalagot:
éneke szíven üt, mint kedves emlék.*

Tempevölgy

*Tempevölgy. Tempevölgy – izlelgetem
a szót. – De honnan ismerős e táj? –
félzengve bennem új-elevenen
egy régi Berzsenyi-sor muzsikál.*

Őszi tücskök

*Füves réteken terjengő ezüstköd.
Tengerit, napraforgót lefejeztek. –
Szerszámuk ráspolyozzák őszi tücskök,
hangjuk betölti a mezőt, a berket.*

Az a név

*Kamasz időmben, hajdanában
kedvesem nevét fába róttam;
én jártam-keltem a világban,
de az a név még most is ott van!*